

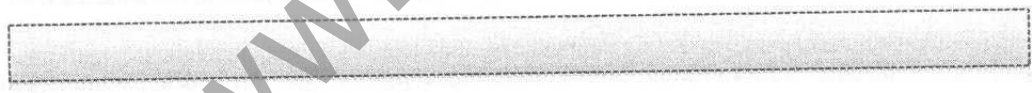
۱۳۷۱۹۷۱
۹۶/۱۳/۴

[از سری کتاب های درس کلاس]

فیزیک هسته ای

(فیزیک اتمی ، فیزیک هسته ای ، فیزیک حالت جامد)

پدیدآور:
پیمان کامیار

مقدمه

نمی دانم چقدر وقت داریم اما امیدوارم آنقدر باشد که زیباتر و متفاوت تر زندگی کنیم. زندگی تجربه ای یکباره است. عزیزترین مخلوقات خداوند هم فقط یک بار آن را تجربه کرده اند. ما اگر جزء آن ها هم باشیم باز فرقی با بقیه نداریم. آزادیم که هر گونه می خواهیم آن را مصرف کنیم. اختیار با ما است ولی می دانیم این اختیار را یک بار بیشتر نداریم. در این لحظه ها که انگشتان من برای تایپ این کلمه ها در حرکت اند، نمی دانم چه کارهای دیگری می توانستند انجام دهند ولی شاید این که احساسم را برای شما نقل می کنند خیلی خوشحالم. فکر می کنم بزرگ ترین کار را برایم می کنند. از کسی که این توان را به من داده و هنوز بازپس نگرفته است ممنونم. به خاطر این که می توانم با دستان خودم بنویسم و با گلوی خودم حرف بزنم، از او ممنونم. هنوز می توانم راه بروم و بخندم. هنوز می توانم موهام را خودم شانه کنم. از همه مهم تر هنوز می توانم بیندیشم. فکر کردن موهبتی بزرگ است. اما اگر درست کار نکنند مصیبتی است بزرگتر. از خداوند بزرگ عقل سلیم و اندیشه ی ناب طلب می کنم که این شاید از بالاترین الطاف او به بندگانش باشد. برای هدایت عقل محتاج دانشیم و برای کسب دانش محتاج تعلیم. در این راه برای شما و خودم آرزوی توفیق دارم. دوست دارم تا زنده هستم یاد بگیرم. بیشترین چیزی که آموخته ام آن است که نادانی ما وسعتی دارد به اندازه ی تمام آن چه تصور کردنی است. تلاش ما در یادگیری فقط به خاطر آن است که کار دیگری از دستانم بر نمی آید. اگر یاد نگیریم هیچ کار دیگری نداریم.

با زیاد شدن کتاب هایم به یاد چیزهایی می افتم که نداشتم اما اکنون دارم (مثل تالیف های متعدد و شاگردان زیاد). و البته چیزهایی که داشتم و اکنون ندارم (مثل جوانی). که به مزاح ممکن است شاگردان و دوستانم بگویند که هنوز جوانم؛ اما از پدرم جوان ترم نه از پسر بیست دو سال پیش که وقتی سردر دانشگاه را دید تصمیم گرفت واقعا درس بخواند. تصمیم گرفت آسمان را دو نیم کند. بعضی ها کمکش کردند بعضی ها بی تفاوت نگاهش کردند و دیگران جلوی او ایستادند. او چه قدر یاد گرفت و چه یاد گرفت فقط خودش آگاه است و خداوند. خاطراتی که در تنهایی برای خودش تعریف کرده و می کند. کسی آن ها را احساس نمی کند که او بتواند برایش تعریف کند.

روزی که نیستم، این نوشته ها می مانند تا شما کارها را ادامه دهید. یاد بگیرید و یاد بدهید. برای پس از آن روز که دستان توانمند شما، دستان من خواهد بود، بسیار تلاش کنید. آن گاه که نباشم، شاگردانم هستند که یاد بدهند. من خوشحال به آن ها نگاه می کنم و از این که روزی باعث شده ام آن ها توانایی های خودشان را باور کنند به خودم خوامم بالید. این تنها افتخاری است که نمی توان از معلم ها گرفت. معلم هایی که دکترو مهندس می سازند، دانشمندان می سازند و از همه مهم تر، معلم می سازند.

پیمان کامیار

فہرست:

شماره ی فصل	عنوان	شماره ی صفحہ
فیزیک اتمی	فیزیک اتمی	۶
	نظریہ پلانک	۱۳
	آشنای بالینر	۴۰
فیزیک ہستہ ای	فیزیک ہستہ ای	۴۷
	پرتوزایی	۵۳
	غنی سازی اورانیوم	۶۴
فیزیک حالت جامد	فیزیک حالت جامد	۷۲
	آلایش نیم رسانا ہا	۷۹
	ابر رسانایی	۸۶